

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 1To/72/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4621010060
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 10. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Štefan Hrvola
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2021:4621010060.3

Uznesenie

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Štefana Hrvolu a členov senátu JUDr. Ingrid Kišacovej, PhD. a JUDr. Stanislava Libanta, v trestnej veci obžalovaného Y. L., pre prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 odsek 1 Trestného zákona v súbehu s prečinom neoprávneného vyrobenia a používania platobného prostriedku, elektronických peňazí alebo inej platobnej karty podľa § 219 odsek 1 Trestného zákona, o odvolaní obžalovaného Y. L., proti rozsudku Okresného súdu Topoľčany zo dňa 25.08.2021, sp. zn. OT/12/2021, na verejnom zasadnutí konanom v Nitre dňa 26. októbra 2021, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku, odvolanie obžalovaného Y. L., narodeného XX.XX.XXXX, z a m i e t a, pretože zistil, že nie je dôvodné.

odôvodnenie:

Horeuvedeným rozsudkom súdu I. stupňa bol obžalovaný Y. L. (ďalej len obžalovaný) uznaný vinným zo spáchania prečinu porušovania domovej slobody podľa § 194 odsek 1 Trestného zákona v súbehu s prečinom neoprávneného vyrobenia a používania platobného prostriedku, elektronických peňazí alebo inej platobnej karty podľa § 219 odsek 1 Trestného zákona, na skutkovom základe, že:

dňa XX.XX.XXXX v čase okolo XX.XX h prišiel na osobnom motorovom vozidle zn. VW-P., EČ: BL-XXXXVV v obci G. na Z. ulicu, kde toto zaparkoval v blízkosti rodinného domu č. XXX/XX, prišiel k neuzamknutej vchodovej bráne tohto domu, túto otvoril, neoprávnene vošiel do dvora, cez dvor prešiel k neuzamknutým vchodovým dverám domu, tieto si otvoril a neoprávnene vstúpil do chodby, kde bol vyrušený domácou osobou - poškodeným R. R., pričom stihol z komody chodby odcudziť pánsku bledohnedú korkovú peňaženku s dokladmi OP, VP, OEV od vozidla EČ: TO-007DP a platobnú kartu ČSOB - všetky na meno R. R. a následne sa mu podarilo ujsť, čím neoprávnene vnikol do obydlija poškodených vlastníkov nehnuteľnosti - F. M., nar. XX.XX.XXXX a R. R., nar. XX.XX.XXXX, obaja bytom G., Z. XXX/XX.

Za to mu uložil:

- podľa § 219 odsek 1 Trestného zákona, za nezistenej poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 Trestného zákona, zistených priťažujúcich okolností podľa § 37 písmeno h/, písmeno m/ Trestného zákona, postupom podľa § 38 odsek 2, odsek 4, § 41 odsek 1 Trestného zákona, úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 16 mesiacov.

- podľa § 48 odsek 2 písmeno b) Trestného zákona ho na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Uvedený rozsudok, ihneď po jeho vyhlásení, odvolaním napadol obžalovaný, ktoré písomne odôvodnil prostredníctvom obhajcu JUDr. P. D., P. (ďalej len obhajca). Namietal uznanie viny ohľadne prečinu podľa § 219 odsek 1 Tr. zák. a napádal výrok o treste, ktorý považuje za neprimeraný a nezákonný. Podľa jeho názoru nebola naplnená subjektívna stránka prečinu podľa § 219 odsek 1 Tr. zák., pretože nevedel, že peňaženka, ktorú odcudzil obsahuje aj platobnú kartu a nemal úmysel ju odcudziť. Poukazoval na znenie skutkovej podstaty tohto ustanovenia a dôvodovú správu. Za „zarážajúcu“ považoval argumentáciu súdu I. stupňa aj odvolacieho súdu o tom, že text dôvodovej správy zákonodarcu nie

je právne záväzný. Ak by súd dospel k záveru, že je tu disproporcia v úmysle zákonodarcu medzi textom zákona a jeho dôvodovou správou mal by konanie prerušiť a postúpiť návrh ÚS SR na zaujatie stanoviska. Namietal aj právnu kvalifikáciu podľa § 212 odsek 1 Tr. zák. pričom poukazoval, že poškodenému nespôsobil žiadnu škodu, pretože v peňaženke sa nenachádzala žiadna finančná hotovosť, čo bolo potvrdené dokazovaním, pričom bolo potrebné skúmať aj materiálny korektív. Podľa jeho názoru sa jednalo o pokus prečinu na relatívne nespôsobilom predmete útoku, teda nemohlo dôjsť k spáchaniu trestného činu. Navrhol podľa § 321 odsek 1 Tr. por. zrušiť napadnutý rozsudok a podľa § 322 Tr. por. prikázať súdu I. stupňa aby „ho“ v potrebnom rozsahu znova prerokoval a rozhodol.

Na verejnom zasadnutí :

- obžalovaný zotrval na písomných dôvodoch odvolania a navrhol napadnutý rozsudok podľa § 321 odsek 1 Tr. por. s prihladením na dôvody odvolania zrušiť a podľa § 322 Tr. por. prikázať prvostupňovému súdu, aby ho v potrebnom rozsahu znova prerokoval a rozhodol, prípadne aby v zmysle § 322 odsek 3 Tr. por. odvolací súd sám rozsudkom rozhodol vo veci v zmysle argumentácie uvedenej v odvolaní,

- prokurátor uviedol, že súd I. stupňa na základe vykonaného dokazovania dospel k správnym skutkovým zisteniam, zistený skutkový stav správne právne posúdil a obžalovanému uložil trest, ktorý z hľadiska druhu aj výmery je uložený v súlade so zákonom, preto odvolanie obžalovaného nepovažoval za dôvodné a podľa § 319 Tr. por. ho navrhol ako nedôvodné zamietnuť.

Krajský súd, ako súd odvolací, na základe riadne a včas podaného odvolania oprávnenou osobou - obžalovaným - nezistiac dôvody na postup v zmysle § 316 odsek 1, 3 Trestného poriadku, preskúmal podľa § 317 odsek 1 Trestného poriadku zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorému odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo, pričom neopomenul skúmať, či vec neobsahuje chyby odvolaním nevytýkané, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 odsek 1 Trestného poriadku, a s prihladením aj na zásadu „reformatio in peius, zistil, že odvolanie nie je dôvodné.

Odvolací súd postupom podľa citovaného ustanovenia zistil, že v konaní predchádzajúcom napadnutému rozsudku:

- nedošlo k procesným chybám charakteru podstatných chýb konania, majúcich charakter porušenia zákona v zmysle § 321 odsek 1 písmeno a/ Trestného poriadku, ani k chybám, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania v zmysle § 371 Trestného poriadku,

- bolo vykonané dokazovanie za rešpektovania všetkých procesných práv obžalovaného a v súlade s tými trestnými zásadami kontradiktórneho procesu, ktoré boli prebraté do Trestného poriadku,

- v odôvodnení napadnutého rozsudku sú uvedené právne úvahy, akými sa súd I. stupňa riadil pri hodnotení dôkazov, zistení a ustálení skutkového stavu veci, právnej kvalifikácie žalovaného skutku, pri úvahách o druhu a výmere trestu, vrátane špecifikácie poľahčujúcich a priťažujúcich okolností.

Súd I. stupňa na základe správne zisteného skutkového stavu veci a usvedčujúcich priamych dôkazov (výpovede poškodených R. a M.), ako aj čiastočného priznania obžalovaného (popieral len úmysel odcudziť platobnú kartu), správne zistil, že obžalovaný žalovaným skutkom naplnil všetky formálne znaky skutkových podstat 3 prečinov podľa § 194 ods. 1, § 219 ods. 1 a § 14 ods. 1 k § 212 ods. 1 Tr. zák.

Súd I. stupňa v odôvodnení napadnutého rozsudku poukázal na obsahy vo veci vykonaných dôkazov (strany 2-3), po vyhodnotení ktorých na základe právnych úvah (strany 3-5) dospel ku skutkovým a právnym záverom uvedeným v enunciiate napadnutého rozsudku. V rámci hodnotenia dôkazov sa zaoberal aj obhajobou obžalovaného vo vzťahu k uznaniu viny aj podľa § 219 ods. 1 Tr. zák., ktorú vyhodnotil ako neprijateľnú.

Odvolací súd konštatuje, že odvolacie námietky sú v zásade len opakovaním námietok, ktoré vzniesol v rámci odvolania proti predchádzajúcej rozsudku súdu I. stupňa zo dňa 21.04.2021 a s ktorými sa vysporiadal odvolací súd vo svojom uznesení zo dňa 29.06.2021 sp. zn. 1To/40/2021 a preto v podrobnostiach len odkazuje na príslušnú časť jeho odôvodnenia (strany 4-5), na ktorú nadväzuje aj odôvodnenie napadnutého rozsudku (strana 4). Je evidentné, že obžalovaný, resp. jeho obhajca sa nevie stotožniť s týmito závermi, keď (prostredníctvom obhajcu) vzniesol tieto námietky opakovane, dôvodiac tými istými dôvodmi. Odvolací súd nevidí žiadny právne relevantný dôvod na odchýlenie sa od skôr prezentovaného právneho názoru, ktorý má oporu aj v zák. č. 400/2015Z.z.- najmä § 5, § 7, § 17 a zák. č. 1/1993Zb. a preto sa nedomnieva, že je potrebné vo veci postupovať podľa § 318 odsek 1, § 283 odsek 5 Tr. por. prioritne z dôvodu, že sa nejedná o kolíziu medzi všeobecne záväznými právnymi predpismi nižšej a vyššej sily, alebo s medzinárodnou zmluvou, ale podľa obhajcu obžalovaného len o rozpor medzi znením zákona a dôvodovou správou k čomu dospel na základe vlastného výkladu a rozboru právnych záverov súdov I. a II. stupňa.

Odvolací súd vo svojom predchádzajúcom uznesení zaujal právny názor o tom, že konanie obžalovaného napĺňa aj formálne znaky skutkovej podstaty trestného činu krádeže podľa § 212 odsek 1, odsek 2 písm. b/ Tr. zák. v štádiu pokusu podľa § 14 odsek 1 Tr. zák., a to s poukazom na výpovede poškodených R. a M.. Niet pochýb, že obžalovaný mal od začiatku zištný úmysel zmocniť sa cudzej veci, a za tým účelom porušil domovú slobodu poškodených, pričom tento svoj úmysel realizoval dokončením svojho konania tým, že sa peňaženky zmocnil. Nie je pravdou, ako je uvedené v odvolaní, že sa v peňaženke nenachádzali žiadne peňažné prostriedky, pretože svedkyňa M. uviedla, že v nej bolo „pár drobných, mince“. Za týchto podmienok sa v žiadnom prípade nemôže jednať o situáciu ako naznačoval obžalovaný v odvolaní, pretože peňaženku ako predmet určený na odkladanie finančných prostriedkov, platobných kariet, dokladov, resp. iných cenností nie je možné považovať za nespôsobilý predmet útoku. Odvolací súd preskúmaním výroku o treste zistil, že súd I. stupňa správne aplikoval všetky do úvahy prichádzajúce zákonné ustanovenia rozhodné z hľadiska určenia druhu a výmery trestu, vrátane (ne)zistenia poľahčujúcich a priťažujúcich okolností. V tomto smere niet čo vytknúť súdu I. stupňa, ktorý následne s ohľadom na pomer poľahčujúcich a priťažujúcich okolností 0:2, postupom podľa § 38 ods. 2,3 Tr. zák. upravil zákonom ustanovenú trestnú sadzbu jej zvýšením o 1/3. Správne posúdil aj fakty zistené ohľadne osoby obžalovaného, prioritne ním vedený kriminálny spôsob života v minulosti a výkon trestu odňatia slobody za závažnú úmyselnú trestnú činnosť proti slobode (lúpež a porušovanie domovej slobody), v dôsledku ktorej je možné u obžalovaného konštatovať znak špeciálnej recidívy. Aj z terajšieho výkonu väzby vyplýva, že u obžalovaného boli zistené nedostatky v oblasti dodržiavania ústavného poriadku, v súčasnosti ho však už dodržiava. Osobitnou skutočnosťou je i to, že obžalovaný v čase spáchania činu (mimo svojho bydliska) nemal pri sebe platný certifikát, čím spáchal priestupok, čo tiež svedčí o jeho vzťahu k dodržiavaniu právneho poriadku. V dôsledku týchto okolností súd I. stupňa správne zvolil druh trestu a to trest odňatia slobody a to v jeho nepodmienečnej forme. Zaradenie obžalovaného na jeho výkon do ústavu so stredným stupňom stráženia zodpovedá kritériám § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák.

Odvolací súd nezistiac žiadne právne relevantné dôvody na zmenu napadnutého rozsudku u obžalovaného, ktoré by boli v jeho prospech, jeho odvolanie ako nedôvodné zamietol.

Výrok tohto uznesenia bol prijatý pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný riadny opravný prostriedok (§ 185 ods. 2 Tr. por.).